

tridimensional; la paret no. És un element que no permet una manipulació tan fàcil, però que ja m'està bé.

Com dèiem, la paret de sabó fa la funció d'un mirall i això comporta una problemàtica de visibilitat per al públic. Es juga amb el reflex, i aquest té uns angles òptics que condicionen la col·locació dels espectadors.

És molt possible que aquest espectacle només es pugui fer en espais on la gent estigui situada en una platea horitzontal; caldrà, però, veure quin és el resultat final, ja que potser després el propi material es mostrarà d'una altra manera. Vull dir que potser no m'interessarà mostrar els reflexos dels colors en tota la seva superfície, sinó que també podria ser interessant jugar amb altres possibilitats.

UN LLENGUATGE AMB DIMENSIÓ SUGGERENT I POÈTICA

Paral·lelament a aquest suport bàsic de pel·lícules de sabó hi ha una història, un argument que donarà vida i sentit a aquest instrument original, singular i simple: el resultat de mesclar aigua i sabó.

La història que explico aquí, és una història que també s'està perfilant, construït a mesura que la mateixa paret de sabó permet fer coses cap aquí o cap allà. Suposo que serà una cosa força suggerent més que concreta i sempre